

отъ Цариградскитѣ българи, материалното поддържане на която, по необходимостъ, се изискваше отъ външнитѣ българи, съ които и само щѣше и можеше тя да се сношава. Готово бѣше обѣщанието на Кишиневскитѣ българи, съставляващи „Българ. общество,“ въ лицето на прѣдсѣдателя му. Когато слѣдъ това пристигнахъ въ Букурещъ, Евлогия Георгиевъ вече имаше извѣстие отъ Цариградъ за отпътуването на депутацията. Първото писмо на тая депутация, състояща, както се знае, отъ Д. Цанкова и М. Балабанова, което се получи въ Букурещъ бѣше изъ Виена. Покойния Евлогия, като членъ отъ българ. община въ Букурещъ тогива, въ споразумѣние съ прѣдсѣдателя на българското общество въ Кишиневъ устрои редовното вписане чрезъ Братия Е. Паница въ Виена обѣщаната поддръжка на двоицата народни делегати, която не се спрѣ и слѣдъ завръщанieto имъ въ Румъния и имъ се даваше дори и слѣдъ обявяването на освободителната война и до минаването на рускитѣ войски въ България. Външнитѣ българи, както всѣкога, тъй и въ тоя случай изпълнихъ своя дългъ къмъ отечеството; всички отъ всѣкъждѣ принесохъ своята жертва на народния олтаръ. Купъ документи лѣжатъ въ частната архива на покойния Евлогия Георгиева и тѣ ще докажатъ единъ день тая истина отъ онова историческо врѣме и до освободителната война, каква дѣятелностъ сж развивали външнитѣ българи, по силитѣ имъ, и какви услуги сж принесли на отечеството си. Говорѣхъ увѣрително, защото отъ 1862 г. и до освободителната война съмъ участвувалъ въ тая дѣятелностъ — съ перото си, а послѣ това — въ врѣмето когато народнитѣ двама делегати обикаляхъ столицитѣ въ Европа, бѣхъ дѣловодителъ и корреспондентъ при букур. община по тѣхната мисия.

Слѣдъ казаното до тукъ, като кратко и нужно въведение, връщамъ се на прѣдмета, за да довършѣмъ разказа си за турския реформаторъ.

Прѣвратътъ въ Цариградъ, съ убиванieto на Султанъ Азиса прѣвъ майя 1876 г., тури своитѣ дѣйци на върховната власть съ Метхадъ паша на чело — великъ везиръ. Резултатътъ на сърбско-турската, скоро привършена, война укуражи турекитѣ държавници, да противостоѣтъ на започевшата се дипломатическа трактация за въвожданието на дѣйствителни реформи за християнитѣ въ Турция. Положението бѣше въ тъмнота и не-